

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎN C H E I E R E

03 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Cușnir împotriva lui Sergiu Cușnir, Cucu Daniela, intervenienți accesorii, executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, OCT Chișinău, ÎS „Cadastru”, privind declararea nulității contractului de donație,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 13 iulie 2016, Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Cușnir, Danielei Cucu, intervenienți accesorii, executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, ÎS „Cadastru”, privind declararea nulității contractului de donație nr.xxx din xxxxxx, încheiat între Sergiu Cușnir și Daniela Cucu privind donarea ½ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,07 ha, număr cadastral xxxx și ½ cotă-parte din construcția cu număr cadastral xxxxx din xxxxx radierea înscrierii din Registrul bunurilor imobile a mențiunii referitoare la dreptul de proprietate a cet.Cucu Daniela asupra cotei-părți din terenul cu suprafața de 0,07 ha, număr cadastral xxxxx și ½ cotă-parte din construcția cu număr cadastral xxxxxx din xxxxxxxx mun.Chișinău.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 12 decembrie 2013 a fost desfăcută căsătoria înregistrată la data de xxxxx cu nr.xxxxxx la OSC sect.Centru, mun.Chișinău încheiată între reclamanta Aliona Cușnir și pârâtul Sergiu Cușnir, fiind determinat domiciliul copiilor minori, xxxxxx, născută xxxxxx, și xxxxxxxcu reclamanta Aliona Cușnir și încasată în beneficiul ultimei pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 3500 lei.

A menționat că la data de 25 februarie 2014 de către executorul judecătoresc Chirtoacă Petru a fost intentată procedura de executare nr.022p/a0-6/14 a

documentului executoriu nr.4834/13 din 12 decembrie 2013 privind încasarea de la Cușnir Sergiu în beneficiul Alionei Cușnir a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 3500 lei lunar, începând cu data de 10 octombrie 2013.

La data de 07 iulie 2014 a solicitat executorului judecătoresc Chirtoacă Petru restituirea fără executare a titlului executoriu, care i-a fost restituit în baza încheierii din 09.07.2014, însă reieșind din relațiile tensionate cu pârîtul Cușnir Sergiu, la data de 03 septembrie 2014 a adresat repetat executorului judecătoresc cerere privind intentarea procedurii de executare a documentului executoriu menționat supra.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 03 septembrie 2014, pârâtul Cușnir Sergiu a fost informat despre necesitatea prezentării la data de 03 octombrie 2014 la sediul executorului pentru conciliere, iar prin încheierea nr.022pa-25/14 din 10 noiembrie 2014 executorul judecătoresc a informat pârîtul despre restanța la pensia de întreținere, în mărime de 49 000 lei.

A menționat că ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 24 februarie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a lui Cușnir Sergiu împotriva Alionei Cușnir cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii minori, fiind micșorat cuantumul acesteia de la 3500 lei/lunar până la 2000 lei/lunar.

Având în vedere restanța la plata pensiei de întreținere acumulată de către pârât, la data de 01 februarie 2016 a semnat cu pârîtul Cușnir Sergiu contractul de partajare a averii comune în devălmășie, pentru a acorda posibilitate executorului judecătoresc de a urmări bunurile debitorului în scopul executării titlului executoriu nr.022pa-24/14.

În urma verificării de către executorul judecătoresc a informației cu privire la bunul imobil cu suprafața de 0,07 ha, număr cadastral xxxxxx și construcția cu numărul cadastral xxxx din mun.Chișinău, xxxxx, s-a constatat că cota-parte a pârâtului din imobilul menționat aparține cu drept de proprietate pârâtei Cucu Daniela, în baza contractului de donație încheiat la data de xxxx, înregistrat la ÎS „Cadastru” la data de xxxxxxx.

A mai indicat că pârâtul Cușnir Sergiu locuiește pe adresa mun.Chișinău, xxxxxx iar Cucu Daniela locuiește pe aceeași adresă de numai două săptămâni, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare din 21 iunie 2016, întocmit de ofițerul principal de sector al SP – 6 a IP Botanica, mun.Chișinău, locotinent major de poliție, Chiosa-Mușet D.

Potrivit informației eliberate de Administrația Școlii Profesionale din or.Ungheni, pârîta Cucu Daniela închiriază pînă în prezent imobil în xxxx, conform contractului de chirie din xxxxxx.

Astfel, reclamanta consideră că contractul de donație nr.xxxxx din xxxxxx încheiat între Cucu Daniela și Cușnir Sergiu este fictiv și nu întrunește condițiile legale de valabilitate a actelor juridice, fiind încheiat fără cauză or, de către pârîtul Cușnir Sergiu a fost încheiat contractul menționat cu scopul de a împiedica urmărirea bunului ce-i aparține cu drept de proprietate întru executarea documentului executoriu indicat supra.

Solicită reclamanta Aliona Cușnir declararea nulității contractului de donație nr.xxxxx din xxxxx, radierea înscrierii în Registrul bunurilor imobile a mențiunii referitoare la dreptul de proprietate a pârîtei Cucu Daniela asupra ½ cotă-parte din

terenul cu suprafața de 0,07 ha, număr cadastral xxxxx și ½ cotă-parte din construcția cu număr cadastral xxxx din mun.Chișinău, xxxxxxx

La data de 21 februarie 2017 la cererea reprezentantului reclamantei, avocatului Ludmila Bîrcă, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu notarul public, Lidia Nagherneac.

Prin hotărîrea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Cușnir împotriva lui Sergiu Cușnir, Cucu Daniela, intervenienți accesorii, executorul judecătoresc Petru Chirtoacă, OCT Chișinău, ÎS „Cadastru”, notarul public Lidia Nagherneac, cu privire la declararea nulității contractului de donație.

S-a menținut măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea instanței de judecată din 04 august 2016 pînă cînd hotărîrea judecătorească va deveni definitivă.

Prin decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de reprezentantul reclamantei Aliona Cușnir, avocatul Ludmila Bîrcă, și s-a menținut hotărîrea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Cușnir împotriva lui Sergiu Cușnir, Daniela Cucu, intervenienți accesorii, executorul judecătoresc Chirtoacă Petru, OCT Chișinău, ÎS „Cadastru”, notarul public Lidia Nagherneac, cu privire la declararea nulității contractului de donație.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că hotărîrea primei instanțe a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei.

La data de 11 iulie 2018, Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural și că de către instanța de judecată nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii, analogia dreptului.

În motivarea recursului recurentul a indicat dezacordul său cu deciziile instanțelor inferioare.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 19 aprilie 2018 (f.d.209), în circumstanțele menționate, recursul declarat la 11 iulie 2018 de Aliona Cușnir reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficientă probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aliona Cușnir, reprezentată de avocatul Ludmila Bîrcă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh